

Službeni glasnik BiH, broj 18/07

Na osnovu člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 30/03, 42/03 i 81/06) i člana 3. stav 2. Zakona o komunikacijama ("Službeni glasnik BiH", broj 31/03), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 134. sjednici, održanoj 28. novembra 2006. godine, donijelo je

ODLUKU

O USVAJANJU POLITIKE SEKTORA EMITIRANJA U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 1.

(1) Ovom Odlukom Vijeće ministara Bosne i Hercegovine usvaja Politiku sektora emitiranja u Bosni i Hercegovini.

(2) Tekst Politike sektora emitiranja u Bosni i Hercegovini glasi:

Ženevskom konvencijom 1984. godine BiH je dobila frekvencije za pokrivanje ukupne teritorije i informiranja građana. Godine 1992. BiH je imala dva radijska i dva televizijska programa bivše RTV Sarajevo koji su pokrivali najveći dio teritorije BiH, i tek nekoliko privatnih radio stanica. Nakon 1995. godine dolazi do naglog razvoja privatnih radio i televizijskih stanica i ta ekspanzija nastavlja se sve do 1999. godine. Većina ovih stanica skoncentrirana je u urbanim sredinama, gdje je bio i najveći interes za korištenje frekventnih resursa. Predstavници međunarodne zajednice pomagali su osnivanje nezavisnih medija, a djelimično je to i rezultat ekonomskog rasta, koji omogućava djelovanje većeg broja radio i televizijskih stanica, odnosno njihovu koncentraciju na tržištu. Čitava područja, koja su privredno nerazvijena, nemaju elektronskih medija, jer nerazvijena privreda istovremeno znači i ograničeni prihod od reklama.

Dodjela frekvencija i upravljanje frekventnim spektrom u svim zemljama je zasnovana na planiranju od strane Međunarodne unije za telekomunikacije (ITU). Glavni zadatak zemalja članica ITU, jeste da se osigura da je plan namjene i plan korištenja frekventnog spektra u skladu sa pravilima ITU.

Visoki predstavnik je 2. marta 2001. godine donio Odluku o formiranju Regulativne agencije za komunikacije, radi reguliranja emitterskih usluga, izdavanja dozvola, koordinacije, namjene i dodjele radiofrekventnog spektra.

Regulativna agencija je do aprila mjeseca 2002. godine završila proces izdavanja dugoročnih dozvola na bazi tri osnovna principa: program, tehničke operacije i finansijska samoodrživost. Od 258 emitera koji su aplicirali za dobijanje dugoročne dozvole, nakon završetka procesa u eteru su ostale 184 radio i TV stanice. Od ovih 184 emitera, 39 su javne i komercijalne TV stanice, a 145 je radijska stanica.

Opća je ocjena da je raspodjelom dozvola za dugoročno emitiranje programa došlo do policentričnog razvoja radijskog i TV sektora i da isti nije uravnotežen.

Zbog finansijske situacije, gubitaka i neizmirenih obaveza, a i zbog toga što se akcent ukupne aktivnosti u poratnom periodu stavio na demokratizaciju programa, izostala su ulaganja u infrastrukturu, posebno za bolje pokrivanje teritorija RTV signalima Javnog RTV servisa BiH, Radio Televizije Republike Srpske i Radio televizije Federacije BiH.

2. Ograničenje koncentracije i medijski pluralizam: Oblast emitiranja u BiH u posljednje vrijeme karakteriše snažan razvoj komercijalnih, odnosno privatnih RTV stanica, ali i kablovskih distributera RTV programa, što nesumnjivo doprinosi jačanju medijskog pluralizma. Pored toga, za BiH je karakterističan i trend vlasničkog i programskog povezivanja različitih vrsta medija, od RTV stanica, preko kablovskih, a u skorijoj budućnosti i satelitskih distributera programa. Zadatak državnih institucija je da zaštiti pluralizam i raznovrsnost medija (ograničenje koncentracije), a prije svega da omogući ujednačen i ravnomjeran razvoj svih oblika medija u državi, ne favorizirajući bilo koji oblik. Uspostavom jedinstvenog registra svih korisnika radio spektra, redovnim monitoringom svih dostupnih programa u BiH, osigurat će se transparentnost vlasničke strukture i koncentracije s jedne strane, te osigurati medijski pluralizam s druge strane. Samo u takvom okruženju moguće je osigurati ravnopravan položaj svih medija na tržištu. Radiofrekventni spektar je javno dobro i kao takav vlast svih građana Bosne i Hercegovine. Njegova upotreba mora biti tehnološki, ekonomski i programski precizno definirana.

Godine 2004. Evropska komisija je usvojila da, "što se tiče radiodifuzije, potrebno je imati na umu značaj radiodifuzije na demokratske, društvene i kulturne potrebe svakog društva". Time je Komisija, osim podrške javnoj radiodifuziji, odredila da i države članice same osiguraju pluralitet svog medijskog prostora. Utvrđivanje stvarne raznovrsnosti programskih sadržaja i potrebe za istim, sa naročitim akcentom na programe lokalnog sadržaja je jedan od ključnih zadataka u narednom periodu i taj zadatak se mora ostvariti provođenjem novih javnih konkursa, gdje će se na transparentan i efektivan način omogućiti daljnji razvoj medijskog pluralizma. Pored toga, neophodno je osigurati da ekonomski nerazvijena područja, kao i područja koja trenutno uopće nemaju, ili nemaju adekvatan, pristup različitim programima, u narednom periodu dobiju ono što ostatak zemlje uveliko koristi. S obzirom na značaj radiodifuzije za demokratske i kulturne potrebe svakog društva, država mora imati i poseban interes za rješavanje ove problematike i mogućnost utjecaja na razvoj prijenosne mreže kako bi što veći broj građana mogao da prima signale javnih RTV servisa.

3. Razvoj zakonodavstva: Nakon perioda u kojem je Visoki predstavnik nametao regulativu, 2003. godine počelo se sa izradom zakona na državnom i entitetskom nivou. Danas imamo usvojen Zakon o Javnom RTV sistemu i Zakon o Javnom RTV servisu na nivou države, a usvojeni su i Zakon o RTV Republike Srpske i Zakon o RTV Federacije Bosne i Hercegovine. Ovi zakoni su usklađeni sa evropskim direktivama i preporukama, a posebno sa EU Direktivom "TV bez granica" koja uređuje zakonodavstvo unutar zemalja članica u oblasti radiodifuzije, kao i sa Konvencijom Vijeća Evrope o "Prekogrančnoj TV" koja omogućava slobodnu cirkulaciju programa preko granica zemalja članica EU.

Zakonima o javnim RTV servisima utvrđeno je da moraju imati evropsku programsku orijentaciju, 40% vlastite proizvodnje i 10% programa nezavisnih producenata. Zakonima o javnim RTV servisima utvrđena je i odredba o zaštiti intelektualnog vlasništva i formiranja posebnih fondova za autorska prava.

4. Finansijska samoodrživost: Finansiranje javnih servisa u zakonima je definirano putem takse za posjedovanje TV prijemnika, a naplata se vrši računima koje izdaju telekom operatori. Rješenje primijenjeno u zakonu odnosi se na broj fiksnih telefona. Bez obzira na to, ostavljena je mogućnost javnim RTV servisima da vlastitim službama naplaćuju taksu od domaćinstava koja nemaju fiksni telefon. Visina i način ubiranja pretplate, uz pojačano učešće marketinga u ukupnim prihodima, treba da osigura finansijsku samoodrživost javnih RTV servisa.

Finansijsko stanje javnih RTV servisa nameće potrebu radikalnih unutrašnjih reformi, napuštanje tradicionalne organizacije, nedovoljnog korištenja tehničkih resursa i viška radne snage. Iz tih razloga zakonom je osnovana Korporacija javnih RTV servisa radi racionalnijeg i efikasnijeg poslovanja i emitiranja programa. Usvojeni zakoni daju javnim servisima mogućnost novih usluga i servisa. Uspostavljanje Korporacije će u narednih pet (5) godina, u periodu važenja prve dozvole, značiti finansijsku stabilizaciju javnih RTV servisa.

CILJEVI POLITIKE EMITIRANJA

Politikom sektora emitiranja u Bosni i Hercegovini daju se smjernice za ostvarenje Zakona o komunikacijama i obaveze date EU Konvencijama i Direktivama. Politika emitiranja sprovodit će se na principima minimalne i nužne regulacije sektora emitiranja, tehnološki neutralne regulative koja uvažava sve moguće načine emitiranja, uz obavezu nadležnih institucija i tijela da aktima koje donose zadovoljavaju maksimalne standarde regulative prava, i minimalne standarde regulative obaveza kako bi se postiglo jedno liberalno okruženje emitiranja uz punu zaštitu prava djece, ravnopravnosti polova, prava manjinskih, nacionalnih, vjerskih i drugih grupa. U tom smislu poboljšat će se postojeći i uspostaviti novi mehanizmi zaštite potencijalno ugroženih i osjetljivih društvenih grupa što može podrazumijevati i uvođenje određenih regulatornih i tehničkih ograničenja.

Politika emitiranja kao prioritete ostvarenja svojih ciljeva definira slijedeće:

- Slobodno ostvarenje prava na obavljanje djelatnosti emitiranja;
- Punu konkurenciju tehnoloških platformi;
- Uvođenje digitalne terestrijalne televizije;
- Razvoj i zaštita interesa javnih RTV servisa u Bosni i Hercegovini.

OPREDJELJENJE BOSNE I HERCEGOVINE - PRIJELAZAK NA DIGITALNO EMITIRANJE

Na konferenciji održanoj u Ženevi 2006. godine (Regionalna radio konferencija RRC06) stvoreni su preduvjeti za uvođenje zemaljskog digitalnog emitiranja u Bosni i Hercegovini u frekventnim opsezima 174-223MHz i 470-862 MHz. Tijela Bosne i Hercegovine nadležna za oblast radio difuzije napraviti će program realiziranja zaključaka ove konferencije.

Elektronski mediji u cijelom svijetu se razvijaju velikom brzinom zahvaljujući primjeni informacionih tehnologija. Digitalno emitiranje u tehničkom smislu može da udovolji mnogim zahtjevima koji nisu bili mogući u analognom sistemu. Posebno je to značajno za multietničke i multijezičke zemlje kao što je BiH. Za BiH digitalno emitiranje je važno razvojno pitanje koje može da omogući punu primjenu novih zakonskih rješenja. Ona treba da omogući potpunu pokrivenost cijele teritorije BiH signalom elektronskih medija, a naročito signalom javnih RTV servisa, a koja treba da udovolje zahtjevima svih građana u pogledu jezika, kulture i tradicije. Kada se uspostavi digitalno emitiranje u BiH, njeno održavanje bit će doprinos poboljšanju finansijskog stanja komercijalnih elektronskih medija i finansijskoj samoodrživosti javnih RTV servisa.

Digitalni sistem za zemaljsko emitiranje predstavlja revolucionarno dostignuće, s obzirom na mogućnosti koje ova tehnologija pruža u iskorišćavanju postojećih frekvencijskih resursa i otpornost na degradaciju kvaliteta prijema.

Osnovni principi prijelaska na digitalno emitiranje trebaju biti dati u dobro definiranoj strategiji koja će afirmirati saradnju između operatora, međusobno dopunjavanje platformi, kompatibilnost dekodera, pristup širokom spektru sadržaja, kao i brz prijelazak na digitalno emitiranje. Također strategijom se treba spriječiti bilo koji oblik materijalne diskriminacije, odnosno digitalne podjeljenosti između različitih socijalnih kategorija. Strategijom se treba omogućiti efikasna tranzicija sa analognog na digitalno emitiranje. Strategija treba da obuhvati sve sociološko-pravno-ekonomske aspekte i nakon potpunog prijelaska na digitalno emitiranje. U cilju izrade Strategije digitalnog emitiranja osnovan je "digitalni forum" a sve u cilju provođenja ove politike i uspješne koordinacije u Politici sektora emitiranja.

Razvoj telekomunikacionog sektora, rast broja RTV programa nužno treba frekvencije koje su ograničeno javno dobro. U načelu se može reći, da digitalizacija, upravo doprinosi boljem iskorištenju ograničenog javnog resursa ove države. Ujedno digitalizacija omogućava i korisniku pristup do većeg broja različitih radijskih i televizijskih programa i veću mogućnost interaktivnosti.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, opredjeljujući se za uvođenje digitalne televizije, podrazumijeva da će time podstaći industrijske kapacitete u BiH da kreiraju i proizvode neophodnu prateću opremu.

Digitalizacija, osim većih mogućnosti dovodi i do isključivanja određenog dijela stanovništva. Socijalnu dimenziju isključenosti (razdvajanje na one koji imaju i one koji nemaju), vezano za digitalnu televiziju, možemo očekivati na više nivoa. Rješenje tog problema je pitanje vremena, jer će u interesu države, kao i poduzeća i emitera, biti da digitalni signal bude dostupan što većem broju gledalaca.

Uzimajući u obzir ekonomsku situaciju u javnim RTV servisima, a i praksu u okruženju, sasvim je

izvjesno da će za digitalnu platformu biti neophodna finansijska pomoć države ili značajnije donacije za ovu namjenu.

Pomoć države u nabavci digitalne platforme ne podrazumijeva samo pomoć javnim RTV servisima, nego istovremeno znači tehničku osnovu i za ubrzani razvoj komercijalnih radio i TV stanica, ali i ostalih operatera.

8. maja 2006. u Sarajevu je osnovan Forum o Digitalnoj zemaljskoj televiziji (DTT) Bosne i Hercegovine. DTT Forum se zasniva na zaključcima i preporukama konferencije "Uvođenje digitalne televizije u Bosni i Hercegovini" održane u Sarajevu, 30. marta 2006. godine u okviru projekta saradnje Regulatorne agencije za komunikacije i italijanskog regulatora AGCOM, a pod pokroviteljstvom Evropske unije. Zadatak Foruma je osmisliti nacionalnu strategiju uvođenja DTT standarda u BiH i predložiti je na usvajanje relevantnim državnim tijelima.

Pored Vijeća ministara i Regulatorne agencije za komunikacije kao nosilaca aktivnosti u ovom projektu, neophodno je učešće industrije: telekom operatera, Korporacija Javnog servisa BiH, Asocijacija elektronskih medija u BiH, predstavnika IT, medijske industrije, Privredna komora, Ekonomski institut, ekonomski fakulteti, nevladine organizacije....te stručne javnosti i građana Bosne i Hercegovine. Ovim projektom i saradnjom na nivou države pokazujemo i dokazujemo našu opredjeljenost da je budućnost Bosne i Hercegovine u Evropskoj uniji.

Osnovni zadaci DTT FORUMA su:

- Izrada strategije digitalne televizije u BiH
- Stvaranje potrebne regulative za DTT,
- Tehnička realizacija DTT,
- Određivanje programskih sadržaja i usluga,
- Ekonomski efekti uvođenja DTT,
- Promocija i predstavljanje DTT Foruma,
- Određivanje roka za "switch over" sa analogne na digitalnu TV.

Uvođenje digitalne TV u BiH i period prijelaska sa analognog na digitalno emitiranje mora biti usklađeno sa evropskim vremenskim okvirima. Preporuka Evropske komisije je da sve zemlje Evropske zajednice do 2012. godine analognu televiziju u potpunosti zamijene digitalnom. Veliki broj evropskih zemalja jasno se odredio o krajnjim rokovima za prestanak analognog emitiranja. U Bosni i Hercegovini ne postoji politika ili plan za prijelazak na digitalno emitiranje, te je potrebno hitno pokrenuti aktivnosti na usklađivanju zakonodavstva iz oblasti elektronskih komunikacija sa važećom u Evropskoj uniji. Konvergencija sektora telekomunikacija, medija i informacionih tehnologija dovodi

do potrebe formiranja odgovarajućeg regulatornog okvira u kojem će se istovremeno stimulirati pružanje što različitijeg sadržaja i servisa uz istovremenu zaštitu krajnjih korisnika.

OPERATIVNI ZADACI POLITIKE EMITIRANJA

Politikom sektora emitiranja treba postići slijedeće:

- ubrzan razvoj sektora emitiranja u cilju osiguranja osnovnih i dodatnih usluga, po definiranim standardima za sve građane Bosne i Hercegovine;
- dalje investiranje u infrastrukturu u cilju poboljšanja kvaliteta usluga;
- dalji razvoj regulativnog okvira kojim će se pri tranziciji u digitalno emitiranje, a iz razloga povećanja broja usluga, osigurati i ispuniti primjena pravila o koncentraciji medija i povećati stepen razvoja ovog sektora;
- ostvarenje mehanizma koji će onemogućiti digitalnu podijeljenost i koji će ispuniti zahtjeve socijalne politike;
- sagledavanje razvojne komponente digitalizacije sa aspekta podsticaja industrijskih kapaciteta radi osiguranja dodatne opreme.

S obzirom na ekonomsku situaciju u BiH, dinamiku zamjene analogne tehnologije u digitalnu utvrditi zaključno sa 2014. godinom.

1. Obaveze Vijeća ministara BiH, Vlade Federacije BiH i Vlade Republike Srpske

Obavezama države i entiteta treba se osigurati slijedeće:

- 1.1. osigurati javnim RTV servisima finansijske i tehničke uvjete za uvođenje digitalnih tehnologija,
- 1.2. garantovati zaštitu i promociju medijskog pluralizma,
- 1.3. pripremanje javnosti za digitalno emitiranje, a što podrazumijeva uspostavljanje odgovarajućeg informiranja i obuke pri korištenju digitalne opreme i novih usluga, u saradnji sa javnim RTV servisima,
- 1.4. garantuju razvoj javnih RTV servisa kao esencijalnog faktora povezanosti demokratskih društava, čime se omogućava univerzalni pristup svakog pojedinca programima javnih RTV servisa,
- 1.5. usvajanje Strategije digitalnog emitiranja do kraja 2007. godine,
- 1.6. strategija digitalnog emitiranja treba da definira promociju saradnje između operatora digitalnih platformi, međusobno dopunjavanje platformi, kompatibilnost dekodera i raspoloživ širok spektar sadržaja,

1.7. strategijom se mora definirati brz prijelazak sa analognog na digitalno emitiranje iz razloga visoke cijene simultanog emitiranja,

1.8. strategija također treba da zaštiti interese javnosti kao i privatnih i nekomercijalnih RTV stanica,

1.9. da izbjegne rizik od digitalne podijeljenosti između različitih socijalnih kategorija osiguranjem načina za smanjenje troškova opreme za dekodiranje TV signala,

1.10. da podstakne industriju pozitivnim mjerama kojima se omogućava nabavka opreme za dekodiranje, uključujući i osnovne uređaje za dekodiranje koji omogućavaju minimum pristupa,

1.11. da podstakne javne RTV servise da daju informacije o svojim uslugama za elektronske programske vodiče,

1.12. da podstakne proizvodnju digitalnih kompleta uključujući obavezno funkcije koje pružaju informacije koje se odnose na program i dodatne usluge,

1.13. s obzirom na značaj radiodifuzije za demokratske, društvene i kulturne potrebe svakog društva, država mora imati poseban interes i osigura zajedno sa entitetima dodatna sredstva za razvoj prijenosne mreže kako bi građani koji plaćaju RTV taksu mogli da primaju RTV signale,

1.14. izrade Projekt digitalizacije sa jasno definiranim fazama uspostavljanja infrastrukture u predviđenim vremenskim intervalima,

1.15. da podstakne osnivače, entitetske vlade i direkcije za privatizaciju da sačine programe i utvrde modele privatizacije javnih RTV stanica koje se finansiraju iz javnih fondova,

1.16. s obzirom na značaj javnih RTV servisa obavezuje se Vijeće ministara, Vlada Federacije i Vlada Republike Srpske da kod predstojeće privatizacije telekom operatora osigura da budući vlasnici ispune obaveze naplate RTV takse kao što je definirano Zakonom o Javnom RTV sistemu BiH.

2. Zadaci Regulatorne agencije za komunikacije

Osnovni zadaci Regulatorne agencije su:

2.1. da zaštiti pluralitet i raznovrsnost medija (ograničenje koncentracije), a prije svega omogućiti konstantan i ujednačen razvoj radiosektora u državi,

2.2 dodjelom koncesija za digitalno emitiranje RTV stanicama kao prevashodni zadatak uzme u obzir interes građana,

2.3 da definira i predloži način upotrebe KT

2.4 da politikom izdavanja dozvola za digitalno emitiranje osigurava raznovrsnu ponudu usluga,

2.5 utvrđivanje stvarnog pluraliteta na području radiodifuzije je ključni zadatak se treba, kad god je primjenjivo, ostvariti provođenjem novih javnih konkursa

2.6 javne mreže za elektronsku komunikaciju koje se uspostavljaju u svrhu distribuiranja digitalnih TV signala moraju ispunjavati uvjet distribuiranja TV usluga širokog ekrana,

2.7 uspostaviti sistem ostvarivanja prava na obavljanje djelatnosti emitiranja radio ili televizijskih programa putem dozvole za emitiranje sadržaja (Content Licence) koja neće razmatrati tehnološki aspekt emitiranja i dat će pravo svakom nositelju ove dozvole da obavlja djelatnost emitiranja radio ili televizijskih programa putem resursa čije pravo korištenja stekne samostalno, ili onih resursa kojima pristupi na osnovu ugovora sa njihovim zakonitim korisnicima. Ovo ne isključuje pravo nametanja minimuma tehničke ili stručne opremljenosti, odnosno obima vlastite produkcije, sadržaja ili kvaliteta ponuđenih programa i sličnih obaveza, što može biti za sve emitere ili neke specifične grupe.

2.8 da eliminiira bilo koji vid monopola i propisima promovira konkurenciju u korištenju elektronskih komunikacijskih mreža i pružanju elektronskih komunikacijskih usluga,

2.9 da općim aktom definira pitanje sistema za uvjetni pristup i propiše zahtjeve za međusobno djelovanje digitalne TV opreme koju koriste potrošači i vrši nadzor nad sprovođenjem propisa o sistemu sa uvjetnim pristupom,

2.10 donosi pravila koja se odnose i na sadržaje koji će biti dostupni svim građanima, kao i na korisnike aplikacionih programa (API) i na elektronske programske vodiče,

2.11 uredi način pakovanja programskih sadržaja i osigura pravo svim građanima BiH da mogu da primaju što veći broj programskih sadržaja,

2.12 pored javnih RTV servisa i ostalih RTV stanica potrebno je posebnim propisom definirati i druge ponuđače,

2.13 koristeći plan namjene frekventnog spektra, na osnovu konkursa izvršiti dodjelu frekvencija za sve nove servise i usluge,

2.14 uzimajući u obzir da se u digitalnom emitiranju manji dio programskih sadržaja i usluga nudi svim gledaocima, a veći udio će biti na raspolaganju svakom pojedincu uzimajući u obzir njegov izbor, želju, odnosno mogućnost plaćanja, u budućnosti regulacija digitalne TV mora se temeljiti na dvije osnove:

da je određeni broj programskih sadržaja (programski sadržaj od javnog interesa) dostupan svim gledaocima, pod jednakim uvjetima za istu cijenu,

da ne postoji monopol nad sistemom uvjetnog pristupa što bi moglo imati za posljedicu ograničen izbor potrošača, odnosno korisnika,

2.15 regulacija digitalne radiodifuzije mora osigurati:

balans između javnih i privatnih medija uz osiguranje emitiranja od javnog interesa gdje se određena prednost treba dati javnim RTV servisima kod dodjele koncesija,

dosljedno poštovanje konkurentnog zakonodavstva, odnosno zabranu koncentracije i monopola,

jasno definirane zahtjeve "obaveznog uključivanja i prijenosa" određenih programskih sadržaja.

3. Javni RTV servisi

Zadaci javnih RTV servisa sastoje se u slijedećem:

3.1. javni RTV servisi u periodu tranzicije moraju sačuvati svoju društvenu ulogu koja podrazumijeva pružanje usluga informativnog, kulturnog, zabavnog, sportskog i obrazovnog programa,

3.2. omogućiti građanima širok spektar informacija o medijima, jer je medijska pismenost ključni faktor u smanjenju rizika od "digitalne podijeljenosti",

3.3. javni RTV servisi moraju imati centralnu ulogu u procesu tranzicije u digitalno zemaljsko emitiranje,

3.4. osnova za razvoj javnih RTV servisa treba da bude univerzalnost i javni RTV servisi moraju da budu predstavljeni na različitim digitalnim platformama (kablovske, satelitske, zemaljske),

3.5. pravilo obaveznog emitiranja treba da bude primijenjeno u korist javnih RTV servisa,

3.6. zbog povećanja troškova nabavke, čuvanja i proizvodnje programa, Vijeće ministara i entitetske vlade moraju omogućiti javnim RTV servisima pravne i ekonomske uvjete da bi mogli ostvariti utvrđenu društvenu funkciju,

Politika sektora emitiranja u BiH, usaglašena je sa preporukama Vijeća Evrope, i to:

- Preporuku br. R (96) 10 o garanciji nezavisnosti javnog servisa emitiranja,

- Preporuku br. R (99) 1 o mjeri za promovisanje medijskog pluralizma,

- Preporuku br. REC (2003) 9 o mjerama za promovisanje demokratskog i socijalnog doprinosa digitalnog emitiranja,

- Preporuku REC (2000) 23 o nezavisnosti i funkciji regulatornih tijela za sektor emitiranja.

Također u izradi radnog materijala korištene su i Direktive Evropskog parlamenta i Vijeća Evrope:

- 2002/19/EC o pristupu i međupovezanosti sa mrežama za elektronsku komunikaciju,
- 2002/20/EC o ovlaštenju za rad,
- 2002/21/EC pravni okvir za regulatorna tijela,
- 2002/22/EC o univerzalnoj usluzi.

Član 2.

Za praćenje realiziranja ove Odluke zadužuje se Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine.

Član 3.

Ova Odluka stupa na snagu osam dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 283/06
28. novembra 2006. godine
Sarajevo

Predsjedavajući
Vijeća ministara BiH
Adnan Terzić, s. r.